37 042

Wijziging van enkele wetten van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid in verband met verscheidene technische en kleine beleidsmatige wijzigingen (Verzamelwet SZW 2027)

Nota van wijziging

Het voorstel van wet wordt als volgt gewijzigd:

A

Voor artikel I wordt een artikel ingevoegd, luidende:

ARTIKEL AI WIJZIGING VAN DE ALGEMENE KINDERBIJSLAGWET

Artikel 24c, tweede lid, van de Algemene Kinderbijslagwet vervalt, onder vernummering van het derde en vierde lid tot tweede en derde lid.

B

Aan artikel I wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:

E

Artikel 55a, tweede lid, vervalt, onder vernummering van het derde en vierde lid tot tweede en derde lid.

C

Aan artikel II wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:

C

Artikel 25, tweede lid, vervalt, onder vernummering van het derde en vierde lid tot tweede en derde lid.

D

Na artikel II wordt een artikel ingevoegd, luidende:

ARTIKEL IIA ALGEMENE WET BESTUURSRECHT

In bijlage 2, artikel 6, van de Algemene wet bestuursrecht wordt “Wet arbeid vreemdelingen, met uitzondering van een besluit tot het opleggen van een bestuurlijke boete,” vervangen door “Wet arbeid vreemdelingen, met uitzondering van een besluit op grond van § III. of § IV., ”.

E

Na artikel III wordt een artikel ingevoegd, luidende:

ARTIKEL IIIA WIJZIGING VAN BOEK 7 VAN HET BURGERLIJK WETBOEK

Artikel 628a van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek wordt als volgt gewijzigd:

1. In het vierde lid vervalt ‘of bij regeling door of namens een daartoe bevoegd bestuursorgaan’.

2. In het elfde lid vervalt ‘of bij regeling door of namens een daartoe bevoegd bestuursorgaan’ en wordt na ‘Bij collectieve arbeidsovereenkomst’ ingevoegd ‘, die de algemene bescherming van werknemers respecteert,’.

F

Artikel VI wordt als volgt gewijzigd:

1. Na onderdeel C wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:

Ca

Artikel 8, eerste lid, onderdeel c, vervalt, onder vervanging van de puntkomma aan het slot van onderdeel b door een punt.

2. Onderdeel E komt te luiden:

E

Artikel 9a, twaalfde lid, vervalt.

3. In onderdeel G worden in de tekst van het voorgestelde derde lid de aanduidingen ‘1.’ en ‘2.’ vervangen door ‘a.’ respectievelijk ‘b.’.

4. Na onderdeel I wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:

Ia

In artikel 31, tweede lid, onderdeel o, wordt ‘of een tegemoetkoming als bedoeld in artikel 78ee, tweede lid’ vervangen door ‘of een tegemoetkoming voor energiekosten als bedoeld in artikel 78ee of de krachtens artikel 9 van de Kaderwet SZW-subsidies vastgestelde Tijdelijke regeling tegemoetkoming energiearmoede’.

5. Aan onderdeel P wordt toegevoegd ‘en vervalt “60c,”’.

6. Er wordt een nieuw onderdeel toegevoegd, luidende:

S

Artikel 60c vervalt.

G

Na artikel VI wordt een artikel ingevoegd, luidende:

ARTIKEL VIA WIJZIGING VAN DE TOESLAGENWET

Artikel 21, tweede lid, van de Toeslagenwet vervalt, onder vernummering van het derde en vierde lid tot tweede en derde lid.

H

Na artikel VII worden drie artikelen ingevoegd, luidende:

ARTIKEL VIIA WIJZIGING VAN DE WERKLOOSHEIDSWET

Artikel 36c, tweede lid, van de Werkloosheidswet vervalt, onder vernummering van het derde en vierde lid tot tweede en derde lid.

ARTIKEL VIIB WIJZIGING VAN DE WET ARBEIDSONGESCHIKTHEIDSVOORZIENING JONGGEHANDICAPTEN

De Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 2:62, tweede lid, vervalt, onder vernummering van het derde en vierde lid tot tweede en derde lid.

B

Artikel 3:59, tweede lid, vervalt, onder vernummering van het derde en vierde lid tot tweede en derde lid.

ARTIKEL VIIC WIJZIGING VAN DE WET ARBEIDSONGESCHIKTHEIDSVERZEKERING ZELFSTANDIGEN

Artikel 65a, tweede lid, van de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen vervalt, onder vernummering van het derde en vierde lid tot tweede en derde lid.

I

In artikel XIII wordt na onderdeel D een onderdeel ingevoegd, luidende:

Da

Artikel 29a vervalt.

J

In artikel XIV wordt na onderdeel D een onderdeel ingevoegd, luidende:

Da

Artikel 29a vervalt.

K

Na artikel XIV wordt een artikel ingevoegd, luidende:

ARTIKEL XIVA WIJZIGING VAN DE WET INKOMENSVOORZIENING OUDERE WERKLOZEN

Artikel 35a, tweede lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen vervalt, onder vernummering van het derde en vierde lid tot tweede en derde lid.

L

Na artikel XVIII wordt een artikel ingevoegd, luidende:

ARTIKEL XVIIIA WIJZIGING VAN DE WET OP DE ARBEIDSONGESCHIKTHEIDSVERZEKERING

Artikel 58, tweede lid, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering vervalt, onder vernummering van het derde en vierde lid tot tweede en derde lid.

M

In artikel XX, onderdeel C, en in artikel XXIII, onderdeel B, wordt in het voorgestelde artikel 1b, eerste lid, onderdeel b, “stichtingen” telkens vervangen door “rechtspersonen of ondernemingen” en wordt aan het voorgestelde onderdeel telkens toegevoegd “, dan wel aan een instelling die de praktijkvorming verzorgt in het kader van een opleiding waarvoor aan de aangewezen rechtspersoon of onderneming bij of krachtens de wet een beschikbaarheidbijdrage of subsidie wordt verstrekt”.

N

Na artikel XXI wordt een artikel ingevoegd, luidende:

ARTIKEL XXIA WIJZIGING VAN DE WET WERK EN INKOMEN NAAR ARBEIDSVERMOGEN

Artikel 79a, tweede lid, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen vervalt, onder vernummering van het derde en vierde lid tot tweede en derde lid.

O

Na artikel XXII wordt een artikel ingevoegd, luidende:

ARTIKEL XXIIA WIJZIGING VAN DE ZIEKTEWET

Artikel 34, tweede lid, van de Ziektewet vervalt, onder vernummering van het derde en vierde lid tot tweede en derde lid.

P

Aan artikel XXIII wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:

C

Indien artikel I van de Wet meer zekerheid flexwerkers:

a. eerder in werking treedt dan artikel IIIA van deze wet, komt artikel IIIA van deze wet als volgt te luiden:

IIIA

In artikel 628ab, tiende lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek vervalt 'of bij regeling door of namens een daartoe bevoegd bestuursorgaan' en wordt na 'kan bepaald worden' ingevoegd ', waarbij de algemene bescherming van werknemers wordt gerespecteerd,'.

b. later in werking treedt dan artikel IIIA van deze wet, vervalt in het met artikel I, onderdeel E, van de Wet meer zekerheid flexwerkers voorgestelde artikel 628ab, tiende lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek 'of bij regeling door of namens een daartoe bevoegd bestuursorgaan' en wordt na 'Bij collectieve arbeidsovereenkomst' ingevoegd ', die de algemene bescherming van werknemers respecteert,'.

Q

Aan artikel XXIV wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. In afwijking van het eerste lid, treden artikel VI, onderdeel G, Ia, M, N en O, en artikel XXI in werking met ingang van 1 januari 2027. Indien het Staatsblad waarin deze wet wordt geplaatst, wordt uitgegeven na 31 december 2026, treden artikel VI, G, Ia, M, N en O, en artikel XXI in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin deze wet wordt geplaatst en werken zij terug tot en met 1 januari 2027.

Toelichting

Onderdelen A tot en met C, F, onder 5 en 6, G tot en met L, N en O

In meerdere socialezekerheidswetten is een bepaling opgenomen die voor het geheel of gedeeltelijk afzien van terugvordering of het geheel of gedeeltelijk kwijtschelden van een bestuurlijke boete als eis stelt dat er geen sprake mag zijn geweest van opzet of grove schuld. De Wet handhaving sociale zekerheid schrapt deze eis. Per abuis zijn echter in de Wet handhaving sociale zekerheid niet alle bepalingen opgenomen die als gevolg van deze schrapping hadden moeten vervallen. Om deze reden wordt voorgesteld om dit alsnog te doen middels het onderhavige wetsvoorstel.

Een van de artikelen waarvan wordt voorgesteld om het te laten vervallen, is artikel 60c van de Participatiewet. Aangezien in artikel 47b van de Participatiewet nu wordt verwezen naar artikel 60c, wordt tevens voorgesteld om deze verwijzing uit artikel 47b te schrappen.

Onderdeel D

In artikel 8:7, derde lid, en bijlage 2, artikel 6, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) is geregeld dat beroep kan worden ingesteld bij de rechtbank Den Haag tegen besluiten genomen op grond van de Wet arbeid vreemdelingen (hierna: Wav), met uitzondering van een besluit tot het opleggen van een bestuurlijke boete. Door deze uitzondering kan men, op grond van artikel 8:7, tweede lid, van de Awb, beroep instellen tegen een boetebesluit bij de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan de indiener van het beroepschrift zijn woonplaats of vestigingsplaats in Nederland heeft.

In 2013 is in de Wav de bevoegdheid opgenomen op basis waarvan een maatregel tot preventieve stillegging van werk kan worden bevolen en daaraan voorafgaand een schriftelijke waarschuwing preventieve stillegging kan worden gegeven.[1] Een dergelijke waarschuwing kan worden gegeven nadat een overtreding is beboet, en daarmee ligt het in de rede dat de werkgever aan wie de boete is opgelegd en de waarschuwing is gegeven tegen deze maatregelen bij dezelfde rechtbank beroep kan instellen, gelet op de inhoudelijke samenhang van deze besluiten. Een bevel tot stillegging volgt op de constatering van een herhaling van dezelfde of soortgelijke (ernstige) overtreding, dus ook bij een dergelijk bevel ligt het in de rede dat de werkgever tegen zowel het bevel tot stillegging als het uiteindelijke boetebesluit in beroep kan gaan bij dezelfde rechtbank. Bij de hiervoor genoemde wijziging van de Wav is echter niet voorzien in een aanpassing van de bevoegdheidsregeling om daarmee te regelen dat de werkgever tegen het boetebesluit en de waarschuwing of het bevel tot stillegging in beroep kan gaan bij dezelfde rechtbank. Ook bij andere besluiten die samenhangen met het boetebesluit, zoals de openbaarmaking op grond van artikel 19g van de Wav, ligt het in de rede dat de werkgever tegen beide besluiten in beroep kan gaan bij dezelfde rechtbank, maar is niet in deze mogelijkheid voorzien in de bevoegdheidsregeling van de Awb.

In de huidige praktijk worden over het algemeen het beroep tegen het boetebesluit en het beroep tegen de waarschuwing of het bevel tot stillegging wel bij dezelfde rechtbank behandeld. Op basis van de huidige bevoegdheidsregeling in bijlage 2, artikel 6, van de Awb kan de rechtbank Den Haag daartoe besluiten, of een rechtbank kan daar zelf toe besluiten als de partijen daar geen bezwaar tegen hebben. Aangezien behandeling bij dezelfde rechtbank ook het meest wenselijk is, gelet op de inhoudelijke samenhang van de genoemde besluiten, voorziet dit voorstel in een wijziging van de bevoegdheidsregeling. Met deze aanpassing in bijlage 2, artikel 6, van de Awb worden besluiten op grond van § III. of § IV. van de Wav uitgezonderd van het uitgangspunt dat men tegen besluiten op basis van de Wav in beroep moet gaan bij de rechtbank Den Haag. Daarmee vallen besluiten zoals de schriftelijke waarschuwing, het bevel tot stilleging, het boetebesluit en de openbaarmaking onder deze uitzondering. Hierdoor wordt artikel 8:7, tweede lid, van de Awb van toepassing op deze besluiten, waardoor de werkgever tegen deze besluiten in beroep kan gaan bij de rechtbank binnen het rechtsgebied van zijn woonplaats of vestigingsplaats.

Onderdelen E en P

Op 8 juli 2026 heeft de Europese Commissie een brief gestuurd dat Nederland in strijd handelt met de Richtlijn transparante en voorspelbare arbeidsvoorwaarden (Richtlijn (EU) 2019/1152) (hierna: de Richtlijn), doordat bij collectieve arbeidsovereenkomst of bij regeling door of namens een daartoe bevoegd bestuursorgaan kan worden bepaald dat artikel 7:628a, lid 3 BW, buiten toepassing kan worden gelaten ten aanzien van seizoenarbeiders. Volgens de Commissie staat de Richtlijn in artikel 14 alleen toe dat sociale partners cao's mogen sluiten die afspraken vastleggen over de arbeidsvoorwaarden van werknemers die verschillen van die bedoeld in de artikelen 8 tot en met 13, mits zij de algemene bescherming van werknemers respecteren. Tevens constateert de Commissie dat afwijking bij regeling van een bestuursorgaan in strijd is met de richtlijn, omdat de Richtlijn enkel afwijking bij collectieve overeenkomsten toestaat (met inachtneming van de algemene bescherming van werknemers).

Nederland onderschrijft het belang van de algemene bescherming van werknemers. Hoewel het werknemersbelang is geborgd door de betrokkenheid van sociale partners, is thans niet expliciet in de wetgeving vastgelegd dat de algemene bescherming van werknemers gerespecteerd moet worden als afgeweken wordt van artikel 10, lid 3, van de Richtlijn (geïmplementeerd in artikel 7:628a, lid 11, BW). Via deze wetswijziging wordt geëxpliciteerd dat cao's de algemene bescherming van werknemers moeten respecteren als wordt afgeweken van artikel 10, lid 3 van de Richtlijn. Aangezien lid 2 en lid 5 van artikel 7:628a BW ook implementatie van de Richtlijn betreft, geldt deze wijziging ook onverkort voor die leden.

Tevens wordt de mogelijkheid om bij regeling door of namens een daartoe bevoegd bestuursorgaan af te wijken geschrapt. Deze mogelijkheid heeft in een verleden bestaan toen de product- en bedrijfschappen nog bestonden, maar deze organen zijn inmiddels afgeschaft. Ook de Sociaal Economische Raad (SER) had

[1] Stb. 2012, 462.

deze bevoegdheid, maar ook bij de SER worden tegenwoordig de arbeidsvoorwaarden via cao geregeld. De mogelijkheid om de arbeidsvoorwaarden bij verordening te regelen is in 2009 in de Wet op de bedrijfsorganisatie (thans genaamd de Wet op de Sociaal-Economische Raad) geschrapt. Daarom wordt de mogelijkheid om bij regeling af te wijken geschrapt. Hiermee wordt tegemoetgekomen aan de bezwaren van de Commissie en voldoet Nederland aan de Richtlijn.

Onderdeel F, onder 1 en 2

In artikel 9a, twaalfde lid, van de Participatiewet staat een verplichting voor het college om de bijstand te verlagen overeenkomstig bij verordening gestelde regels, indien de ontheffing van de plicht tot arbeidsinschakeling van een alleenstaande ouder wordt ingetrokken op grond van het vijfde lid, onderdeel d, van dat artikel. Daarvan is sprake als uit de houding en gedragingen van de ouder ondubbelzinnig blijkt dat hij zijn verplichtingen, bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel b, niet wil nakomen.

Bij nadere bestudering is deze sanctionering echter overbodig. De alleenstaande ouder van wie de ontheffing wordt ingetrokken, kan namelijk al worden gesanctioneerd op grond van het niet nakomen van de verplichting in artikel 9, eerste lid, onderdeel b, van de Participatiewet. Bovendien is het intrekken van de ontheffing als zodanig ook te beschouwen als een sanctie. Voorgesteld wordt daarom om artikel 9, twaalfde lid, van de Participatiewet te laten vervallen.

Het laten vervallen van artikel 9, twaalfde lid, heeft ook gevolgen voor artikel 8, eerste lid, onderdeel c, van de Participatiewet. In dat onderdeel is namelijk de verplichting opgenomen voor gemeenten om bij verordening regels te stellen over het verlagen van de bijstand op grond van dat artikellid. Daarom wordt tevens voorgesteld om artikel 8, eerste lid, onderdeel c, van de Participatiewet te laten vervallen.

Onderdeel F, onder 3

Dit subonderdeel bevat een technische wijziging: de subonderdelen van het voorgestelde derde lid dienen overeenkomstig de Aanwijzingen voor de regelgeving te beginnen met een letter in plaats van een cijfer. Dit wordt met dit subonderdeel aangepast.

Onderdeel F, onder 4

De regering werkt aan een Noodfonds Energie, zodat de huishoudens in de meest kwetsbare posities gericht geholpen kunnen worden met het betalen van hun hoge energierekening. Dit zijn huishoudens met een relatief laag inkomen én een relatief hoge energierekening.[2] De betreffende huishoudens ontvangen de tegemoetkoming in delen via hun energieleverancier. In voorkomende gevallen waarin dit niet mogelijk is, zal de tegemoetkoming direct op hun rekening worden gestort. Voorgesteld wordt om de tegemoetkoming voor het betalen van de energierekening vrij laten van de bijstand en dus niet te rekenen tot de middelen van de ontvanger. Hier wordt deze tegemoetkoming niet in aanmerking genomen bij het vaststellen van het recht op en de hoogte van de bijstand. Dat betekent dat de ontvangst van de eenmalige energietoeslag voor een bijstandsgerechtigde niet leidt tot een verlaging van de uitkering, omdat dit het doel van de tegemoetkoming teniet zou doen.

Onderdeel M

Onder het toelatingsstelsel, dat met de Wtta wordt geïntroduceerd, mogen uitleners enkel arbeidskrachten ter beschikking stellen indien zij daartoe zijn toegelaten door de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Deze toelatingsplicht geldt in beginsel voor alle rechtspersonen en ondernemingen die arbeidskrachten ter beschikking stellen, zoals gedefinieerd in de Wet allocatie arbeidskrachten door intermediairs. Met het aangenomen amendement van het Kamerlid Saris c.s.[3] is in de Wtta de uitzondering op de toelatingsplicht toegevoegd voor stichtingen die ten behoeve van de beroepsbegeleidende leerweg (BBL) een dienstbetrekking aangaan met een student en deze in het kader van de bij Wet educatie en

[2] Kamerbrief 1 juli 2026, opzet noodfonds Energie 2026.

[3] Kamerstukken II 2024/25, 36 446, nr. 81.

beroepsonderwijs verplichte beroepspraktijkvorming, ter beschikking stellen aan een erkend leerbedrijf om in dat bedrijf het wettelijk minimum aantal beroepspraktijkuren te verkrijgen. De achtergrond van de uitzondering is dat deze onderwijs gerelateerde dienstbetrekkingen naar hun aard verschillen van commerciële terbeschikkingstelling van arbeidskrachten.

Uit de praktijk van onderwijs gerelateerde dienstbetrekkingen, zowel in het kader van de BBL als voor de aios, is gebleken dat de omschrijving van deze sector die van de toelatingsplicht wordt uitgezonderd nog op twee punten aanscherping vereist.

AIOS

De voorwaarde dat de instelling waaraan de persoon in opleiding ter beschikking wordt gesteld beschikt over een bij of krachtens de wet voorgeschreven erkenning, sluit niet zonder meer aan op de constructie die voor beroepsopleiding van artsen van toepassing is. Voor een aantal specialismen in de extramurale zorg heeft SBOH de rol van werkgever op zich genomen en stelt de arts in opleiding tot specialist ter beschikking aan een door de Registratiecommissie Geneeskundige Specialisten erkende opleidingsinstelling. De wettelijke financiering van de opleiding wordt daarbij aan de SBOH als centrale werkgever verstrekt, terwijl de praktijkvorming bij een andere instelling plaatsvindt. Bij de opleidingen waarvoor SBOH als werkgever van de aios optreedt, neemt de opleidingsinstelling waar de praktijkvorming plaatsvindt binnen de wettelijke opleidings- en financieringsstructuur een andere positie in dan een erkend leerbedrijf in de beroepsbegeleidende leerweg.

Met de voorgestelde toevoegde zinsnede wordt daarom een afzonderlijk aanknopingspunt gecreëerd voor de aanwijzing van rechtspersonen of ondernemingen die personen in opleiding ter beschikking stellen aan een instelling die de praktijkvorming verzorgt in het kader van een opleiding waarvoor aan de aangewezen rechtspersoon of onderneming bij of krachtens de Wet marktordening gezondheidszorg een beschikbaarheid bijdrage of subsidie wordt verstrekt. Daarmee kan ook de constructie waarbij de SBOH als centrale werkgever optreedt binnen de reikwijdte van de delegatiegrondslag worden gebracht.

BBL

Waar de uitzondering in het huidige voorstel is beperkt tot stichtingen die de dienstbetrekking met studenten aangaan en deze ter beschikking stellen aan een erkend leerbedrijf, kunnen op grond van de voorgestelde wijziging ook andere rechtspersonen en ondernemingen dan de stichting worden aangewezen. Daarmee wordt deze uitzondering op de toelatingsplicht in lijn gebracht met de doelstelling van het amendement, namelijk om op basis van de staande praktijk leerbedrijven die actief zijn in het kader van de BBL opleiding en een belangrijke rol spelen bij het organiseren van de bij Wet educatie en beroepsonderwijs verplichte beroepspraktijkvorming van de student van de toelatingsplicht uit te zonderen. Deze leerbedrijven zijn niet uitsluitend georganiseerd als stichting, maar hebben ongeacht de rechtsvorm wel dezelfde doelstelling. Te weten dat zij de student faciliteren bij de wettelijk voorgeschreven beroepspraktijkvorming en de in de beroepspraktijkovereenkomst opgenomen kerntaken en werkprocessen die de student moet uitvoeren op basis van het landelijk kwalificatiedossier. Onder leerbedrijf wordt ook een collectief leerbedrijf verstaan. Een collectief leerbedrijf is een organisatie die opleidt voor meerdere individuele bedrijven die samen studenten opleiden voor de beroepspraktijkvorming. Dergelijke rechtspersonen en ondernemingen worden gecontroleerd door Samenwerkingsorganisatie Beroepsonderwijs Bedrijfsleven (SBB). Alleen door SBB erkende leerbedrijven – waaronder collectieve leerbedrijven – kunnen met een student en de school een geldige beroepspraktijkovereenkomst sluiten.

De uitzondering geldt uitsluitend voor bij ministeriële regeling aangewezen rechtspersonen of ondernemingen en voor zover wordt voldaan aan de voorwaarden die aan de toepassing van de uitzondering zijn verbonden. Het gaat daarbij, zoals hiervoor aangeven, om de situatie waarin een aangewezen door SBB erkende rechtspersoon of onderneming een dienstbetrekking aangaat met een student en deze student in het kader van de BBL via een beroepspraktijkovereenkomst ter beschikking stelt aan een erkend leerbedrijf. Op een leerbedrijf dat arbeidskrachten – niet zijnde studenten die werkzaam zijn

op basis van een beroepspraktijkovereenkomst – ter beschikking stelt, is de toelatingsplicht onverminderd van toepassing.

Onderdeel Q

Met deze wijziging van artikel XXIV wordt een nieuw lid toegevoegd aan de inwerkingtredingsbepaling van de Verzamelwet SZW 2027. Hiermee wordt geregeld dat genoemde artikelen in werking treden met ingang van 1 januari 2027, en, voor zover het wetsvoorstel na 31 december 2026 wordt gepubliceerd, dat de bepalingen in werking treden met ingang van de dag na plaatsing en terugwerken tot en met 1 januari 2027.

Het kabinet is voornemens het Noodfonds Energie nog dit jaar te openen. De betaling van deze tegemoetkoming vanuit dit Noodfonds wordt pas voorzien na 1 januari 2027. Met het opnemen van artikel VI, onderdeel Ia, in het derde lid wordt geregeld dat de tegemoetkoming zo nodig met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2027 wordt vrijgelaten.

De wijzigingen van de Participatiewet in artikel VI, onderdelen G, M, N en O, treden ook in werking met ingang van 1 januari 2027, zo nodig met terugwerkende kracht. Deze wijzigingen houden verband met een wijziging van de Regeling Participatiewet, IOAW en IOAZ, die bestaat uit de toevoeging van nieuwe regels aan de Regeling Participatiewet, IOAW en IOAZ over het op een uniforme wijze berekenen van het netto-inkomen en het eenvoudiger verrekenen van de vakantiebijslag, de eindejaarsuitkering en het keuzebudget.

De nieuwe regels in de Regeling Participatiewet, IOAW en IOAZ sluiten echter niet goed aan op de huidige artikelen 19 en 45 van de Participatiewet. Artikel VI, onderdelen G, M, N en O, is bedoeld om de relevante artikelen van de Participatiewet in lijn te brengen met deze nieuwe regels.

Aangezien de betreffende wijziging van de Regeling Participatiewet, IOAW en IOAZ in werking treedt met ingang van 1 januari 2027, is het van belang dat artikel VI, onderdelen G, M, N en O met ingang van dezelfde datum in werking treedt.

Artikel XXI, waarmee artikel 475da van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering wordt gewijzigd, treedt eveneens in werking met terugwerkende kracht tot 1 januari 2027. De wijziging heeft invloed op de manier waarop de maximale beslagvrije voet (in het eerste lid van artikel 475da) wordt vastgesteld. Jaarlijks wordt de maximale beslagvrije voet vastgesteld in een Verzamelregeling, die per 1 januari in werking treedt. Om te voorkomen dat de maximale beslagvrije voet gedurende het jaar moet worden aangepast, wat leidt tot onduidelijkheid over de geldende maximale beslagvrije voet, is ervoor gekozen om aan de wijziging van artikel 475da terugwerkende kracht toe te kennen tot 1 januari 2027. Daarmee kan in de eerdergenoemde Verzamelregeling, anticiperend op deze wetswijziging, de juiste maximale beslagvrije voet voor in 2027 worden vastgesteld.

Deze toelichting wordt ondertekend mede namens de Minister van Werk en Participatie.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

J.A. Vijlbrief